

Coliziunea păsărilor cu geamuri

Cum se observă?

- se vede urma penelor pe geamuri
- pe trotuar sau în grădini se observă păsări moarte, rănite sau dezorientate

Coliziunea cu geamurile nu duce întotdeauna la moartea instantanee a păsărilor:

- a) după ce se izbesc de geam, cad de la o anumită înălțime iar coliziunea cu solul le provoacă lovitura fatală
- b) chiar dacă nu au răni vizibile, pot suferi și răni interioare, în urma cărora își pierd viața într-un anumit interval de timp

În general păsările mici, comune (de ex. pițigoii, măcăleandrii, sturzii sau mierlele, codroșii), adaptate condițiilor antropizate cad victimele geamurilor. Același risc există și în cazul păsărilor răpitoare, care populează orașul. Un uliu păsărar de exemplu dacă urmărește o pasăre mică, care zboară către geam din dorința de a scăpa, având viteza prea mare, probabil nu va reuși să ocolească geamul și se va izbi de el. Și răpitorii de noapte precum cucuvelele pot avea aceeași soartă.

Conform estimărilor, 100 de mii de păsări se izbesc anual de geamuri în Marea Britanie, și între 100 de mii – un miliard de păsări anual în Statele Unite ale Americii.

De ce se lovesc păsările de geamuri?

S-au identificat 4 cauze:

1. geamurile reflectă imaginea naturii: în locul geamurilor păsările observă un copac, pe care se pot așeza sau printre crengile căruia pot zbura liber sau observă cerul reflectat.
2. geamurile sunt transparente iar plantele de apartament de pe pervazul interior sunt interpretate ca și un element din natură pe care se pot așeza; geamul, ca și barieră nu mai este observat de ele
3. oferă senzația de coridoare libere: dacă pe perețele vizavi de geamul exterior mai este un geam, păsările vor interpreta ca pe un coridor liber, prin care pot să treacă. Acesta este și cazul clădirilor moderne ai căror pereți sunt formați din sticlă.

4. funcționează ca o oglindă: primăvara, masculii delimitează teritoriile de reproducere pe care le apără prin cântec. Orice mascul din aceeași specie va fi atacat și alungat din teritoriul respectiv. Interpretând propria reflexie din geamuri ca pe un potențial rival, masculii vor încerca să alunge ”intrusul”, irosind energie prețioasă sau chiar răbindu-se de geamuri în timpul atacurilor. Acest comportament s-a observat chiar și în cazul oglinzilor mașinilor parcate în teritoriul de reproducere al masculilor. Pe lângă riscul de a suferi răni în timp ce atacă propria reflexie, masculii sunt distrași de la apărarea reală a teritoriilor.

Cum se poate preveni?

În trecut:

1. S-au amplasat siluete de păsări răpitoare pe geam, astfel păsările mici au evitat geamurile fiind conștiente de pericolul existent.
2. dacă siluetele de păsări răpitoare nu au oferit rezultatele așteptate și în continuare s-au observat urmele izbirii de geam, s-au amplasat modele cu “ochi înspăimântători”, de culoare galben.

S-au folosit:

- siluetele speciilor răpitoare în zbor și în culoarea neagră (ajunge dimensiunea A4): de ex. uliu păsărar, șoimul rândunelelor, vânturel roșu
- trăsături comune ale speciilor recomandate: gât scurt cu cap mic, cioc scurt, aripi și coadă subțiri și lungi.

Conform noilor studii metodele folosite în trecut nu previn coliziunile păsărilor cu geamuri.

În prezent:

Se recomandă amplasarea autocolantelor într-o formă și cromatică variată cu respectarea următoarelor principii:

- siluetele negre se observă greu. Nuanțele de roșu și portocaliu sunt mai eficiente decât cele verzi sau albastre

- o siluetă pe geam nu e suficientă în condițiile în care păsările sunt obișnuite să zboare printre spațiile mici aflate între crengi. Autocolantele se lipesc la o distanță de 10-15 cm
- autocolantele se amplasează pe partea exterioară a geamului

S-a observat că și oglinzile mașinilor sunt atacate de păsările cântătoare. Și pe acestea se pot amplasa modelele cu ochi sau se recomandă închiderea sau acoperirea lor.

Ce faci dacă totuși ai găsit o pasăre, care s-a izbit de geam (și desigur aceasta nu a murit pe loc, este dezorientată)?

Păsărea se mută într-o cutie de carton, pe care inițial au fost făcute câteva găuri de aerisire. Păsărea nu trebuie hrănită și adăpată, deoarece din cauza șocului poate să se sufoce, aceasta având nevoie doar de liniște și odihnă. Lumina (stimulii vizuali) crește nivelul de stres al păsărilor aflate în astfel de situație, de aceea imediat după capturarea lor se recomandă asigurarea unui spațiu întunecat dar bine aerisit și ferit, pe cât posibil, de zgomote puternice. Cutia de carton se închide și se amplasează într-un colț mai răcoros în cursul verii, iarna într-un loc mai ferit de vânt, dar în niciun caz într-o cameră încălzită, deoarece se compromite termoregulația păsării și în condițiile de temperatură scăzută specifică iernilor, pasărea nu va mai fi capabilă să-și mențină temperatura corpului și va muri.

Peste 2-3 ore se va încerca eliberarea păsării. Dacă nu zboară, trebuie mutată într-o colivie unde i se va putea oferi hrană adecvată și apă. În această situație se recomandă consultarea unui specialist (biolog) care va putea oferi indicații cu privire la hrana adecvată, în funcție de specie. În tot acest timp, este indicat un contact cât mai redus cu pasărea, limitat doar la momentele de hrănire a acesteia. Dacă nici peste 2-3 zile nu va fi capabilă de zbor, se recomandă vizitarea unui medic veterinar.

Responsabil program Școli Prietenoase cu Natura:

Vánca Éva: gradini@sor.ro, 0724530384